

Een nieuwe wereld

Geliefd mens,

Op het dak van een bergstation in Lech ligt sinds kort een bijzonder kunstwerk. Een ondiepe laag water weerspiegelt de bergen en de lucht. Bij helder zonnig weer is die weerspiegeling bijna volmaakt. Bergen, lucht, wolken en soms mensen komen samen in een wonderschoon, omgekeerd beeld. Het bijzondere is, dat je zelf deel kunt worden van het beeld door erin te stappen. Via stapstenen kun je naar een rots in het midden van het water lopen en zo onderdeel worden van dat bijzondere perspectief.¹

Het deed me denken aan de vraag die bij het vierde kwartaal van ons jaarthema gesteld wordt:

Ben ik bereid mijn vertrouwde wereld aan te vullen met andere perspectieven op wat een komende wereld van mij vraagt?

Willem Wilmink schreef in zijn gedicht *Spelende meisjes* over zijn doemgedachten in een wereld die vergaat en hoe die veranderden toen hij meisjes van verschillende achtergronden samen zag spelen. Terwijl hij naar deze lichtheid keek, vervaagden zijn donkere toekomstbeelden. Hij zag ineens iets anders: deze meisjes zouden het leven verder dragen. Ik herken zijn sombere gedachten, maar word vooral geraakt door de vertrouwenwekkende omkering die daarop volgt. Terwijl hij vreest voor wat er van de wereld terecht zal komen, speelt zich - wanneer hij anders kijkt - voor zijn ogen een hoopvolle toekomst af.²

En dan vraag ik me af wat wij jonge mensen meegeven om in een nieuwe wereld te kunnen en te durven leven. Met welk perspectief kijken wij naar hun toekomst? Met een lichte of donkere blik? Want we zijn allemaal gevormd door de verhalen, overtuigingen, normen en waarden van de mensen die vóór ons leefden, we kregen het overgeleverd.

Dat is wat traditie betekent: het woord komt van het Latijnse *tradere*, dat overleveren of in bewaring geven betekent. Ik ontvang het, leef ermee en geef het door: in wat ik zeg, voorleef en bewust of onbewust meegeef. Wat we doorgeven is dus meer dan een gave, ongeschonden erfenis. In ieder mens en ook in iedere gemeenschap leven liefde en onverschilligheid, twijfel en zekerheid, angst en overgave, hardheid en barmhartigheid naast elkaar. Er zijn verhalen die ons dragen en ervaringen die pijn hebben gedaan. Vrijheid en beklemming kunnen deel uitmaken van dezelfde geschiedenis.

Het helpt mij om dat geheel onder ogen te zien. Ook wat schuurt, mag gekend worden. Dan ontstaat ruimte om te onderscheiden: wat willen we koesteren? Wat vraagt om herstel? Wat heeft een nieuwe vorm nodig? Wat willen we met liefde en vertrouwen voorleven en doorgeven en wat willen we ruimhartig de ruimte geven om verder te groeien?

Dit vraagt vertrouwen in mensen die na ons komen. Vertrouwen dat zij hun eigen weg zullen vinden, andere perspectieven zullen toevoegen en nieuwe dingen zullen ontdekken. En misschien vraagt het ook dat ik ervoor opensta dat iedereen dezelfde woorden anders verstaat. Wat hoort iemand van 11, 30 of 75 jaar in het onderstaande gedicht, dat inmiddels ook een prachtig lied is geworden? Welke woorden raken ieder van hen? Welke wereld en welke toekomst klinkt erin door?

*Nu we hier zijn, in onze wijde wereld,
met onze vermogens, onze zwaktes,
onze twijfels, onze angsten,
onze dromen, onze hoop,
verlangend, vrezend, juichend,
meezingend in een zee van stemmen
die nooit zal verstommen -
laten we geloven.*

*Laten we geloven, met de moed
om onze wereld te vormen
tot een thuis voor ieder van ons,
want wij zijn één.
Laten we geloven, met de moed
om de wereld te geven wie we zijn,
te scheppen vanuit de kracht
die ons heeft voortgebracht*

*Laten we geloven, met de moed
om lief te hebben, steeds opnieuw,
elkaar te omhelzen met onze gedachten,
want wij zijn één.
Laten we geloven in die kracht,
in die wereld en in ons,
in ieder van ons,
want die wereld, dat zijn wij.³*

Die wereld, dat zijn wij. En zij zal ook gevormd worden door de kinderen en jongeren van nu, samen met ons en lang na ons. Laten we elkaar, oud en jong, de ruimte geven om te spelen in lichtheid en nieuwe perspectieven te zien, anders en groter dan wij ons vandaag kunnen voorstellen.

Met een lieve groet, graag uw zuster

Nanda Ziere

Bewuste aandacht voor jonge mensen, overal ter wereld

¹ Zie <https://lech-bergbahnen.at/erlebnisse/lech-mountain-mirror/>

² Een prachtig voorbeeld hiervan is ook te zien (link): apostolischgenootschap.nl/kleindochters

³ Marcel Heerink, *Ondeelbaar*, lied 88, gemengd koor